

vallási téren. Részt vesz minden közös imán, de a szentségekhez nem járulhat. Kísérletével meg akarja mutatni, milyen értelmetlen a szakadás a két egyház között. Az Aftenposten 1973 októberében részletes beszámolót hozott erről az érdekes kísérletről.

Szentiványi Dezső, Oslo

NAGY JÁNOS PLÉBÁNOS LEVELE PAPTÁRSÁHOZ KÉT NAPPAL HALÁLA ELŐTT

Énrám a csütörtök éjszakai virrasztás igen jó hatással van fizikailag is. A héten komoly betegségen mentem keresztül. Hétfőn hajnalban 1/2 4-kor majdnem megfuladtam. Kedden éjszaka hasonlóan rosszul voltam. A providentia divina az egyik jó katolikus főorvost inspirálja, hogy jó gyógyszerekkel lásson el. Ezekkel átsegít a jó Isten kríziseken.

A csütörtök éjszakától félttem. Egyáltalán fölébredek-e? 10 ó 40 p-kor sikerült felkelni. Rosszul éreztem magamat. De a szokott módon megkezdtem az Úr Jézus vigasztalását, Aki vállalta értünk a vérrel verejttékes éjszakát. Imádom Vele a Szentháromságot — hálálkodom — dicsóítem — engesztelem — tiszta istenszeretetemet fölindítom — mindent Reá bízok. A paptestvérekért könyörgök, — most főképpen . . . / itt egy kilépett kurzustársuk nevét említi /; lehet, hogy a fuldoklási fájdalmat is érte kaptam. Szentséges Atyánkkal, Püspök Atyánkkal, vezeklő papjainkkal egyesülve, Feszületemmel áldást adok éjfélkor.

Lefekszem. Rákapszólják az Erőmű reszelését. Zúg a táj. Betegen rábízom magamat Jézussal a Szentháromságra, megkezdem a fájdalmas rózsafüzért, egyszer elalszom. 4 h 10 p-kor zörög az óram. Megyek át a Legszentebb elé, hangosan imádkozom a Domine Jesu Redemptor noster-t . . .

A papi karakterben megpecsételést kaptunk Krisztussal az örök papi szövetségben. A szokott módon kezdem a keresztutat Szentséges Atyánkkal, Püspökeinkkel, vezeklő papjainkkal . . . Hála Megváltónknak . . . Valóban Isten Fia vagy . . . „Krisztus embersége a Logoszban nyerte nem járulékos, de állagi fölszentelését . . . a papságra választott ember a papszentelésben jut Krisztussal, a Pappal titokzatos egyesülésre és hasonulásra . . .” Hála Konszokrációnkért — coelestia dona multiplicet . . . Deus Pater omnipotens . . . Igen, ezzel a kéressel borultunk arca a Mindenszentek védnökségével . . . Leborulunk a Megfeszített előtt, hogy a mi consummatumunk Vele egyesülve sikerüljön.

Átváltozottan mutatom be Jézussal Áldozatunkat. Meggyógyultam? Nagy mértékben! Fő, hogy tudok dolgozni!

Isten „minden vigasztalás Istene” (Sz. Pál). Imádkozunk, hogy minden paptestvér Nála keressen vigasztalást.

Mindennap sokszor találkozunk imáinkban mi élők, de elköltözött Paptestvéreinkel is állandó kapcsolatunk van. Várom választod! Sokat írnál.

Testvéri szeretettel ölel

János

Visonta, 1974.II.15.

LEVÉL A BRAZIL ÖSERDÓBÓL

Otödik éve élek az őserdőben. Itt elfogadtunk egy óriási missziós plébániát és alapítottunk egy szemináriumot, tekintettel arra, hogy 25 éves hatalmas saopaulói gimnáziumunk nem ad hivatást.

I. A szeminárium készen van. Már csak a kápolna hiányzik. A jó Isten mindig a végére marad, de ha ő is úgy akarja, akkor a közeljövőben ezt is elkezdjük. És ez